

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ καὶ ΣΥΝΟΔΙΚΗ

ΕΓΓΥΚΛΙΟΣ

1833

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

περὶ τῆς νεωστὶ ἀναφανείσης ἀντιχρίστου
διδασκαλίας τοῦ
ΘΕΟΣΕΒΙΣΜΟΥ.

Εἰδοποιητικὴ ἅμα τῆς ἐν Φαναρίῳ νεοση-
θείσης παρὰ τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ
Μεγάλης Ἐκκλησίας Θεολογικῆς
ΣΧΟΛΗΣ.

*Βιβλίον ἐκδοθέν
ἀπὸ τοῦ*

Κατὰ τὰ Πατριαρχεῖα
παρὰ Α. Ἀργυράμμου καὶ Υἱοῦς.

αὐθ'.

„ Ἀγαπητοὶ ! μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε,
 „ τε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα,
 „ εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσὶ .,
 „ Καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστόν
 „ ἑν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ
 „ ἐσὶ, καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν
 „ Χριστόν ἑν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ
 „ Θεοῦ οὐκ ἐσὶ ., Ἰωάν. Καθολ: Ἐπισ.
 „ Α: κεφ: δ'. ι:

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕ-
 ΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟ-
 ΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ Καὶ νοῦν
 ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑ-
 ΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Οἱ τῷ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῳ Πατριαρ-
 χικῷ, Ἀποστολικῷ, καὶ Οἰκουμενικῷ Θεό-
 νῳ ὑποκείμενοι, Ἱερότατοι Μητροπολίται
 καὶ ὑπέρτιμοι, καὶ Θεοφιλέστατοι Ἀρχιεπίσ-
 κοποί τε καὶ Ἐπίσκοποι, ἐν Ἁγίῳ Πνεύμα-
 τι ἀγαπητοὶ ἡμῶν ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοί
 καὶ ἐντιμότατοι Κληρικοί, εὐλαθέστατοι
 Ἱερεῖς, καὶ ὀσιώτατοι Ἱερομόναχοι, τίμιοι
 Προεσῶτες, καὶ Πρόκριτοι, καὶ λοιποὶ ἀπα-
 ξάπαντες εὐλογημένοι Χριστιανοὶ ἐκάστης Ἐ-
 πιτοχίας· τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡ-
 μῶν Μετριότητος· χάρις εἰη ὑμῖν, καὶ εἰρή-
 νη παρὰ Θεοῦ. “ Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ
 „ ξέναις μὴ περιφέρεσθε· καὶ, εἴτις ὑμᾶς
 „ εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα
 „ ἔστω, “ καὶ Ἄγγελος ἐξ Οὐρανοῦ εὐαγγε-
 „ λίζεται ὑμῖν παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα
 „ ἔστω, ταῦτα ἐμφαντικῶς καὶ ἔλεγε καὶ
 ἔγραψε, καὶ ἕως τῆς σήμερον διδάσκων, αὐ-

σηρῶς παραγγέλει εἰς ἅπασαν τὴν Ἐκκλη-
σίαν τοῦ Χριστοῦ ὁ μέγας τῶν ἔθνων Διδάσ-
καλος, ὁ θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος, προβλέ-
πων διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνοικούσης χάριτος τοῦ
Παναγίου Πνεύματος, ὅτι ἔμελλον νὰ ἀνα-
φανῶσι κατὰ διαφόρους καιροὺς ἄνδρες τε-
τυφωμένοι “ λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ
ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν,,
ὡς ὁ αὐτὸς πάλιν ἀλλαχοῦ λέγει. Εἰς ταύ-
τας τὰς Θεοπνεύτους παραγγέλιας ὑπακούον-
τες προθύμως ἀπ’ ἀρχῆς οἱ ζηλωταί, καὶ
θερμοὶ προσάται, καὶ ὑπερασπισταὶ τῆς Ὀρ-
θοδόξου ἡμῶν Πίστεως, ἐξήλεγξαν τοὺς κατὰ
καιροὺς ἀναφανέντας διαφόρους αἰρετικὰς,
ἐξέβαλον τὰς ὀλεθρίους αὐτῶν αἵρέσεις, καὶ
ἐκράτυναν τὴν Ὀρθοδοξίαν, ἣτις ἐδοξάσθη
καὶ δοξάζεται, καὶ θέλει δοξάζεσθαι ἀπὸ
περάτων ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης, μέ-
χρι συντελείας τοῦ αἰῶνος· διότι προδόμη-
σεν αὐτὴν ὁ ἀληθὴς αὐτῆς Ἀρχιτέκτων, ὁ
Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἐπὶ τῆς σφί-
ρας Πέτρας, τουτέστι τῆς τῶν Θεοπνεύτων
Ἀποστόλων τελειοτάτης, καὶ ἀληθιστάτης
ὁμολογίας “ καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσου-
σιν αὐτῆς,,· ἀλλ’ ὁ φθονερός Διάβολος, ὁ αἰεί-

3
ποτε τὴν τοῦ ἀνθρώπου φθονῶν σωτηρίαν,
καὶ ἀπ’ ἀρχῆς αὐτὴν ἐπιβουλευτάμενος,
οὐδέλιπε διὰ παντὸς παντοίοις μηχανήμα-
σι καταδιώων αὐτὸν, ἵνα τῆς εὐθείας ἀ-
ποπλανήσῃ ὁδοῦ, καὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀληθοῦς
τοῦ Χριστοῦ Πίστεως, τῆς παρὰ τῶν Θεοπνεύτων
Ἀποστόλων κηρυχθείσης, ἀποσρέψῃ, ποικίλας
αἵρέσεις διὰ τῶν καταχθονίων αὐτοῦ ὄργα-
νων, τῶν διαφόρων αἰρετικῶν, παρεν-
σπείρων εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν· καθὼς μέχρι τῆς
σήμερον βλέπομεν, ἔνθεν μὲν τὰς τῆς Λα-
τινικῆς Ἐκκλησίας αἵρέσεις ὑπουλότερον ἀνα-
κινουμένας, ἔνθεν δὲ τὰς τοῦ Λουθήρου καὶ
τοῦ Καλβίνου θρατύτερον ἀναδιδομένας, ἐν
ταύταις μάλιστα ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς το-
μώτερον χωροῦσιν οἱ αὐτῶν ὑπαδοί, ζητοῦν-
τες ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν,
κατὰ τὸν Ἀπόστολον, τουτέστι τὰ γνήτια
τέκνα τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλη-
σίας· ἣτις οὐδ’ ἐπέκλυτο κατ’ ὀρειλὴν αὐ-
τῆς ἀπυρρίκτητο, οὐδὲ πύτεται ποτέ ἀν-
θιφακένῃ κατ’ αὐτῶν ὄλκις δυνάμετι, ση-
λιτεύουσα τοὺς δούλους αὐτῶν καὶ τὰς πη-
νουργίας, σφρίζουσα τοὺς Ὀρθοδόξους λαοὺς
εἰς τὴν ὀρθὴν ὁμολογίαν τῆς Πίστεως, καὶ δι-

δάσκουσα, ἵνα μὴ διδαχαῖς ποικίλαις, καὶ ξέναις περιφέρωνται, κατὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου παραγγελίαν, οὐ μόνων ἀνθρώπων δεισραμμένα λαλούντων, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἄν ἄγγελος ἀπὸ Οὐρανοῦ τάναντία ταῖς Ἀποστολικαῖς παραδόσεσιν αὐτοῖς εὐαγγελίζεται.

Ἄλλ' ἔμελλεν ἄρα καὶ ἀπὸ τῆς ἐν Ἄνδρῳ πρὸ τριῶν ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα, ὡς μὴ ὤφειλε, συστηθείσης Καϊρείου Σχολῆς, τῆς τῷ ὀνόματι μὲν μόνῳ Ὀρφανοτροφείῳ λεγομένης, τῷ πράγματι δὲ αὐτόχρομα φθορεῖον ἀναφαινομένης ψυχῶν Ὀρθοδόξων ὀρφανῶν καὶ πλουσίων, παίδων τε καὶ ἀνδρῶν, ἱερωμένων καὶ λαϊκῶν, νὰ προκύψῃ καὶ ἐν ταῖς ἐσχάταις ταύταις ἡμέραις καινὴ τις καταχθόνιος αἵρεσις, ἢ μᾶλλον σύστημα νεωτέρας ἀλλοκάτου καὶ ἀσεβοῦς θρησκείας, **ΘΕΟΣΕΒΙΣΜΟΣ** καλουμένης· τῆς οἱ ὄπαδοὶ ἐν καὶ μόνον Ὁν Ποιητὴν καὶ Προνοητὴν τοῦ Παντός προσθεύοντες, τὰ λοιπὰ πάντα τῆς Χριστιανικῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως δόγματα παντόλμως ἀποσκορακίζουσιν οἱ πάντολμοι, μῆτε τὰς Ἱερὰς Γραφάς, Παλαιὰν καὶ Νέαν, ἀποδεχόμενοι, καὶ μῦθον αὐτὰς ἀποκαλοῦντες, μῆτε τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα δε-

ξάζοντες, τουτέστι Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον, μῆτε τὴν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἔνσαρκον Οἰκονομίαν τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ φρονοῦντες, μῆτε τὰ Θεῖα Μυστήρια τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὡς δωρεὰν τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς ἐξάλειψιν τῶν ψυχικῶν ἡμῶν ἀμαρτημάτων, ὁμολογοῦντες, ἀλλὰ πάντα τὰ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀρνούμενοι, καὶ ἀντιθέου πλάνης, καὶ βλασφημίας ἀπάσης, καὶ ἀσεβείας πανταίως πλήρη παραληρήματα δοξάζοντες, καὶ κηρύττοντες, κούφου νοῦς κουφότερα ἀποκυήματα, καὶ αὐτόχρομα τοῦ ἀντιχρίστου ἀντίχριστα γεννήματα, τὴν παντελῆ τοῦ Χριστιανισμοῦ κατατροπὴν πραγματεύονται. Καὶ ταῦτα οὐκ ἀπὸ ψιλῶν μόνον ὑπονοιῶν λέγομεν, οὐδὲ ἐξ ἀναποδείκτων καὶ ἀβασίμων, καὶ τυχόντων λόγων συμπερασματικῶς συνάγομεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ διδασκθέντων τε καὶ μυηθέντων ἰδίων μαθητῶν διαβεβαιούμεθα, ἕκτε τῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀμέσου παραστάσεως αὐτῶν, καὶ τῆς διὰ ζωῆς φωνῆς ὁμολογίας των, ἕκτε τῶν πρὸς

αὐτῆν ἡρώων αὐτῶν ἀναφορῶν, καὶ ἐξ ὧν ἀκόμη συνεπιφέροντες ἰδiosisυντάκτων τοῦ Διδασκάλου αὐτῶν φυλλαδίων, αἰχαιρέτων προσευχῶν καὶ ὕμνων περιεκτικῶν, καὶ οἰονεὶ διδασκαλίας μυστηρίων ἐμφαντικῶν, καὶ τῆς τοῦ δυσεβοῦς ΘΕΟΣΕΒΙΣΜΟΥ αὐτοῦ ὁμολογίας, ἐν εἶδει τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἱεροῦ Συμβόλου, ἀπαγε! ἐκθετικῶν, ἐνεγράμμιον παραδόντες τῇ Ἐκκλησίᾳ. Τίς μὴ φρίξῃ ἐπὶ ταῖς τιοῦτοις ἀπροσοκῆτοις ἀκούσμασι; ποία Ὁρθόδοξος ψυχή δύναται ἀναληγῆτως τιοαῦτα νὰ ἀκούσῃ, καὶ ἀταράχως νὰ ὑποφέρῃ; παῖσι Ὁρθόδοξοι πατέρες, ἡ μητέρες, ἡ ἀδελφοὶ, ἀπεσεῖλαντες τὰ φίλτατα τέκνατων, ἡ τοὺς ἀδελφούς των Χριστιανούς Ὁρθοδοξούς, ἵνα πραγματοποιέως σπριχθέντες εἰς τὴν πάτριον Χριστιανικὴν θρησκείαν, μαρρωλῶσιν ἔπειτα διὰ τῆς ἀλθρινῆς παιδείας εἰς ἀνδρας εἰσεθεῖς καὶ ἐναρέτους, δύνανται ἀγογίως νὰ ἴδωσιν αὐτοὺς ἤδη εἰς τὰ ἴδια ἐπανοσερέφοντας ἐλεεινὰ θεάματα, καὶ μυρίων δακρύων ἄξια, ἀποπλανηθέντας τῆς πατρῶας Ὁρθοδοξίας, ἀπαρνηθέντας τὰ τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως, καὶ εἰς τὸν κρημνὸν τῆς ἀσεπείας

θείας ἐξώσθέντας, χωρὶς νὰ ἐκβάλωσι τὰς πλέον γοεράς φωνάς κατὰ τῶν ἀπατεῶνων, καὶ φθονέων αὐτῶν; ἡ πῶς ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ κοινὴ τῶν Ὁρθοδόξων μήτηρ καὶ τροφὸς, δύναται νὰ ἴδῃ τὰ πνευματικὰ τέκνα τῆς εἰς τιοαύτην ἐλεεινὴν πνευματικὴν ἀθλιότητα, τοῦ ἡγαπριμένου Νουμρίου τῆς, τοῦ Ἀρχιποίμενος Ἰησοῦ Χριστοῦ τὰ λογικὰ ἀρνία τὰ ἄλλακα, διασπαρπτόμενα οἰκτρῶς ὑπὸ τοῦ αἰμοδόρου λύκου, χωρὶς νὰ διαβόραγῇ τὴν καρδίαν, χωρὶς νὰ διασπαρραγῇ τὰ σπλάγγνα, καὶ νὰ κλαύσῃ ἀπρηγόρητα ἐπὶ τῇ ἀνελπίσῳ ταύτῃ ἀπρημυθήτῳ αὐτῶν συμρωρᾶ; οἶμοι! τίς δώτει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ, καὶ τοῖς ὀρθοθαλμοῖς μου πηγὰς δακρύων, ἵν' οὔτως εἰπωμεν, κατὰ τὸν Προφήτην Ἱερειάαν, καὶ θρηνήσωμεν τὴν ὀδυνηρὰν τῶν ἡμετέρων τέκνων πνευματικὴν κατὰξασιν, θεωροῦντες εἰς οἷας πλάνης ὀλεθρίου περιεπλάκηταν ἐνέδρας, καὶ οἰου ψυχικοῦ κινδύνου περιπεπτώκασι παγίδας; Γαῦτα ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία με ἀνέκρωσον τῆς καρδίας τῆς θλίψιν κατανοοῦσα, καὶ τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν τῶν πνευματικῶν αὐτῆς τέκνων ἐπιθυμοῦσα,

β
καὶ ἐνθεν μὲν τῆς ψυχροθόρου ταύτης σατα-
γικῆς πλάνης καὶ ψυχροβλαβῆς ἀπάτης τοῦ
ἀναφανέντος Καϊρείου ἀσεβείατου ΘΕΟ-
ΣΕΒΙΣΜΟΥ, τὸν ροῦν γὰ εἴση προνοῦσα,
ἵνα μὴ καὶ ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις διαδοσι-
μος γινόμενος διὰ τῶν ἀπὸ τοῦ ἐν Ἰδρω
Ὀρφανοτροφείου, ἢ μᾶλλον ψυχροθόρου δι-
δασκαλείου ἐξεληθόντων μαθητῶν, λυπηνη-
ται πᾶν τὸ Ὀρθόδοξον Πλήρωμα ἐνθεν δε αὐ-
τῶν τούτων τῶν ἀποπλανηθέντων Ὀρθόδο-
ξων τέκνων τῆς τὴν τελείαν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ
τῶν ψυχροβλαβῶν φρονημάτων τοῦ ἀντιθέου
ΘΕΟΣΕΒΙΣΜΟΥ, καὶ τῶν ἀντιχριστιανικῶν
διδασκαλιῶν διανοουμένη, καὶ τὴν ἐπ' αὐ-
τοῖς εἰλικρινῆ μεταμέλειαν, καὶ γνησίαν με-
τάνοιαν πραγματευμένη, καὶ τὴν εἰς τὴν
πατρῴαν εὐσέβειαν, καὶ Ὀρθόδοξον Χριστι-
ανικὴν θεοσκείαν τελείαν αὐτῶν ἐπιστροφὴν
διασκεπταμένη, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ τούτῳθεν
ἀπαρεγκλίτου ἁρμογῆς, καὶ τῆς μετ' ἐνδο-
μύχου πεποιθήσεως εἰς τὰ τῆς ἀμαρτίου ἡ-
μῶν Πίστεως οἰκοδομῆς αὐτῶν ἐφιεμένη, ἔγνω
τῇ παντοδυνάμῳ χάριτι τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιλαέσθαι τοῦ ἔργου προ-
νοίας ἀξιοχρῆσθαι Ἐκκλησιαστικῆ.

9
Καὶ δὴ ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῆς
περὶ ἡμᾶς ἐνδημοῦσης Ἱερᾶς Ἀδελφότητος
τῶν Ἱεροτάτων Ἀρχιερέων καὶ Ἐπερτίμων,
τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀ-
δελφῶν καὶ συλλειτουργῶν συνδιασχεψόμενοι,
ἐνεκρίνομεν ὁμοφώνῳ γνώμῃ ὡς ἀναγκαιό-
τερον, σωτικώτερον, καὶ οὐσιαδέστερον μέ-
τρον ἐν τῇ παρούσῃ τοιαύτῃ πνευματικῇ
περιστάσει, καὶ κοινῇ ψήφῳ ἔγνωμεν, ἵνα συ-
στήσωμεν ἐνταῦθα κατὰ τὸ Φανάριον, ὑπὸ
τὴν ἄμεσον τῆς Ἐκκλησίας ἐποπτείαν, Θεο-
λογικὴν Σχολὴν, ἀποκαταστήσαντες ἐν αὐ-
τῇ Διδάσκαλον τῆς Θεολογίας, ἄνδρα σε-
βάσιμον, ἐνάρετον, ἀνεπίληπτον, τῆ τε ἐ-
ξωτερικῇ καὶ Ἐκκλησιαστικῇ παιδείᾳ συ-
γχεροτημένον, καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος Θεο-
λόγον, καὶ δυνάμενον γὰ διδάξῃ τοὺς προ-
σεργουμένους τὰς ἀρχὰς καὶ βάσεις τῆς Ὀρ-
θοδόξου ἡμῶν Πίστεως, καὶ γὰ κατηχητῆ αὐ-
τοῦ εἰς τὰ Δόγματα, Μυστήρια, καὶ λοιπὰς
παραδόσεις τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Ἐφ'
ᾧ καὶ γράφοντες διὰ τῆς παρούσης Πα-
τριαρχικῆς καὶ Συνεδικῆς Ἐγκυκλίου Ἐπι-
στολῆς, καὶ γνωστοποιῶντες τᾶσιν ἡμῶν
καὶ Εἰσεβέσι, καὶ Ὀρθόδοξοις Χριστιαν-

νοῖς τὴν ἐκ προνοίας Ἐκκλησιαστικῆς σύστα-
σιν τῆς ἐν Φαναρίῳ Θεολογικῆς Σχολῆς, καὶ
τὴν ἐν αὐτῇ ἀποκατάστασιν τοῦ τοιούτου
Θεολόγου Διδασκάλου, καὶ πρὸ πάντων τοῖς
γονεῦσι, συγγενέσιν, οἰκείοις, Ἰεροῦσι, καὶ
προστάταις τῶν ἀπελθόντων εἰς τὴν ἐν Ἄν-
δρῳ Καϊρείῳ Σχολῆν παίδων, ἀνδρῶν,
Ἱερομένων, καὶ λαϊκῶν, καὶ διδασκόντων
τὰς φρενοβλαβεῖς ἀπάτας τῆς ἀντιχριστι-
ανικῆς διδασκαλίας, καὶ μηθέντων τὰ τῆς
ἀντιθέου πλάνης τοῦ ΘΕΟΣΕΒΙΣΜΟΥ,
πληροποροῦμεν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, ὅτι συ-
νερχόμενοι ἐν τῇ διαληθείᾳ Θεολογικῇ
Σχολῇ οἱ παῖδες ὑμῶν, οἱ μὲν ἀδιανόητοι,
καὶ ἀκέραιοι κατὰ τὰ φρονήματα, διὰ τῆς
ὀρθῆς καὶ ὑγιοῦς διδασκαλίας τῆς Ὀρθοδόξου
Πίστεως, ἣτις θέλει διδάσκειται τακτικῶς,
καὶ συστηματικῶς ἐν αὐτῇ, θέλουσι σπριχθῆ
ἐπὶ πλέον εἰς τὰ τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν Χρι-
στιανικῆς Πίστεως, μηδὲν ἑξαπατῶμενοι
ὑπὸ τῆς ἑτεροδιδασκαλίας, καὶ κενῆς ἀπά-
της τῶν κακοφρόνων καὶ ἐπιβούλων αἵρετι-
κῶν· οἱ δὲ εἴτ' ἐξ ἀπειρίας καὶ ἀμαθείας,
εἴτ' ἐξ ἀφελείας ἀποπλανηθέντες τῶν ὑγιῶν
φρονημάτων, γνωρίσαντες μὲ τὴν χάριν τοῦ

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν ἀπάτην
των, καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ψυχικὴν ὄλεθρον, θέ-
λουσιν ἀποπτύσει τὰς ἀντιχριστιανικὰς καὶ
ψυχολέθρας Καϊρείους διδασκαλίας, καὶ θέ-
λουσιν ἐγκολπωθῆ τὰ Ἱερά τῆς Ὀρθοδόξου
Χριστιανικῆς Πίστεως μαθήματα, τὴν Εὐαγ-
γελικὴν ἀλήθειαν, τὸ μάννα τὸ οὐράνιον,
τὸ ὕδωρ τὸ σωτήριον, τὴν θεοσκείαν τὴν πα-
τροπαρόδοτον, τὴν Πίσιν τέλος πάντων,
ἣτις κατεπαγγέλλεται εἰς τοὺς διακατέχον-
τας οὐτὴν σῶαν, ἀκεραίαν, ἀκαινοτόμη-
τον, καὶ ἀδιανόητον, τῆς Οὐρανίου Βα-
σιλείας τὰ αἰῶνια ἀγαθά, ποιῶσα αὐτοὺς
„ κληρονόμους μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμους δὲ
„ Χριστοῦ “ κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον.
Διὰ ταῦτα λοιπὸν ποραινῶντες καὶ συμ-
βουλεύοντες πατριῶς τᾶσι τοῖς Ὀρθοδόξοις
Χριστιανοῖς, Ἱερομένοις καὶ λαϊκοῖς, ὅσοι
ἀποσεύσαντες τὰ σαρκινὰ καὶ πνευματικὰ
τέκνασας εἰς τὴν ἐν Ἄνδρῳ Καϊρείῳ Σχολῆν,
ἐπανεὶλόντα ἡδὲ ἀπληραίσσατε αὐτὰ, εὐχί
ἔρως ἀκέραια κατὰ τὰ ὀρθὰ Χριστιανικὰ φρο-
νήματα, ἀλλὰ νενθαιμένα εἰς τὴν διδασ-
καλίαν τῆς Πίστεως αὐτῶν μὲ τὰ ἀντίχρισ-
τιανικά, καὶ φαρμακευμένα μὲ τὸν ἰόν

τοῦ ἀντιχρίστου **ΘΕΟΣΕΒΙΣΜΟΥ**, εἴτε πολὺ, εἴτε ὀλίγον, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς δυνάμεως αὐτῶν εἰς τὴν τούτου παραδοχὴν, προτρεπόμεθα, καὶ ἐντελλόμεθα Ἐκκλησιαστικῶς, ἵνα, ὡς γνήσιοι υἱοὶ τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, πειθόμενοι κατὰ χρέος υἱικὸν εἰς τὰς σωτηρίους παραινέσεις, καὶ προτραπὰς ἡμῶν, κατὰ τὸν Θεῖον Ἀπόστολον, λέγοντα “ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπαίκετε ἑαυτοῖς γὰρ ἄγνωστον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες, σπεύσητε τάχιον νὰ ἀποστείλητε τὰ τέκνα ὑμῶν εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐν Φαναρίῳ νεοσύστατον Θεολογικὴν Σχολὴν, ἵνα, διδασκθέντα καὶ κατηχηθέντα ἐγκαίρως τὰ τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς ἡμῶν Πίστεως δόγματα, ἐκβάλωσι καὶ ἀπορρίψωσι τὰ ἀντίχριστα, καὶ κακόδοξα τοῦ **ΘΕΟΣΕΒΙΣΜΟΥ** ὡς νεορύτευτα καὶ νεοβλάστητα, προτοῦ νὰ ἐκτείνωσι τὰς ρίζας βαθύτερον εἰς τὰ ἐνδόμυχα τῶν καρδιῶν αὐτῶν. Καὶ οὕτως ἐκότεροι, οἱ μὲν ὡς πνευματικοὶ πατέρες, οἱ δὲ ὡς σαρκικοί, ἐκπληροῦντες τὰ κυριώτατα, καὶ οὐσιώδη ἡμῶν Εὐαγγελικὰ χρέη, προτρέφωμεν αὐτὰ εἰς τὸν ἐν Τριάδι ἡμνούμενον Θεόν, καθά

παρελάβομεν ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Κολυμβήθρας, καθαρὰ, καὶ ἀμόλυπτα. Ὅσοι δὲ ἐξ ὑμῶν, εἴτ' ἐξ ἀμελείας, εἴτ' ἐξ ἀδιαφορίας παρακούσαντες, ὃ μὴ γένοιτο, εἰς τὰς κατ' Ἐκκλησιαστικὴν ἀξιοχρεῶν πρόνοιαν γινομένας ψυχοσωτηρίους ταύτας παραινέσεις, καὶ πατρικὰς ἡμῶν συμβουλὰς, δὲν θέλει φροντίσητε ἀμέσως, κατὰ τὸ Χριστιανικὸν χρέος σας, νὰ βάλητε εἰς πρᾶξιν τὰς ψυχοφελεῖς εἰσηγήσεις ἡμῶν, καὶ δὲν θέλει ἀποστείλητε εἰς τὴν ἐνταῦθα Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλτης Ἐκκλησίας τὰ ψυχικῶς πεπλανημένα τέκνα σας, τὰ ἀπόζοντα τῆς Καίρειου θεοστυχοῦς κακοδοξίας, καὶ δὲν προθυμοποιηθῆτε εἰς τὸ νὰ ἐπαναγάγητε αὐτὰ διὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς προστασίας, καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς διδασκαλίας εἰς τὴν πατρῴαν εὐσεβειαν, ἀλλὰ καταφρονοῦντες, ἐάσητε αὐτὰ εἰς τὴν περιέπεσον ἐξ ἀγνοίας ψυχόλεθρον πλάνην τοῦ **ΘΕΟΣΕΒΙΣΜΟΥ**· πρὸς δὲ καὶ ὅσοι ἀφροῦντες, καὶ ὑπεροπτικῶς φερόμενοι εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ἐντολὰς καὶ παραγγελίας περὶ τοῦ οὐσιώδους τούτου ἀντικειμένου, τολμήσετε νὰ παραδεχθῆτε εἰς τὰς

οικίας σας Διδασκάλους, εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων ὑμῶν, ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ἐν Ἀνδρῶν Καϊρείου Σχολῆς ἐξελθόντων μαθητῶν εἴτε Ἰερωλέωνων, εἴτε μοναχῶν, εἴτε κοσμικῶν, ὡς ἀεὶ ἀπολυσιμμένων ἀπάντων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ἀπὸ τὰ θολερὰ νάματα τῆς κακοδόξου διδασκαλίας τοῦ καταχλούντιου ΘΕΟΣΕΒΙΣΜΟΥ, καὶ ὅπως κηρυττοῦ τικῶ τοῦ Χριστιανιστοῦ, καὶ ἐν γένει μετασχόντων, εἰ καὶ μὴ τοῦ πυρὸς, ἀλλὰ τοῦ κηρυκτοῦ, οἱ τοιοῦτοι πάντες γνώτεσθε καλῶς, ὅτι, ἀρ' οὐ προηγουμένως θέλετε ἐπιπλάττει καθ' ὑμῶν αὐτῶν, ἀπάντων τῶν Ὁρθοδόξων, καὶ ὀρθοφρόνων τὸν ψάγον, τὴν κοινὴν κληρονομίαν, καὶ τὴν κατὰ κρίσιν, φαινόμενοι τοιοῦτοτρόπως εἰς τοῦ κόσμου τὸ θέατρον ὡς συμμύσσαι τῆς ἀντιθέου αὐτῶν διδασκαλίας, καὶ σύμφρονες μὲ τὰ ἀντίκριτα αὐτῶν φρονήματα τοῦ ἁγιοθεοῦ ΘΕΟΣΕΒΙΣΜΟΥ, θέλετε ἐφελκῆται ἐπομένως καὶ τὴν βρυθυμίαν τῆς κοινῆς Μητρὸς τῶν Εὐσεβῶν, Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῆς ἀξιογρέως αἰετοῦ προνοούτης ὑπὲρ τῶν πνευματικῶν αὐτῆς τέκνων ὑπεύθινοι ἅμα τοῖς κατὰ τῶν ἀντιπάλων τῆς Ὁρθοδόξου

Χριστιανικῆς ἡμῶν Πίστεως ἀνέκαθεν παρὰ τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν ἐπανατεινομένοις ἐπιτιμίαις ἀποκαθιστάμενοι. Καὶ τελευταῖον ἐν τῇ πανδήμῳ ἐκείνῃ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως ἀποπεμπόμενοι μετ' ὀργῆς παρὰ τοῦ Δικαίου Κριτοῦ εἰς τὴν αἰώνιον καταδίκην, καὶ ἀπολαμβάνοντες μετὰ τῶν ἀρνητικῶν τὰ πείριαι τῆς ὑπεροψίας, ἀψηφισίας, καὶ τῆς παντελοῦς ἀνηχοῖας ὑμῶν. Ταῦτα λοιπὸν, ἀγαπητοὶ! ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία προνοοῦσα περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ὑμῶν κατ' ὀφειλὴν αὐτῆς ἀπαραίτητον, συμβουλεύει μητρικῶς, καὶ προτρέπεται πνευματικῶς πᾶσιν ὑμῖν τοῖς πνευματικαῖς αὐτῆς τέκνοις. Ὑμεῖς δὲ ὡς Εὐσεβεῖς καὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, διὰ νὰ ἀποφύγητε, ὅλα τὰ ἐκ τῆς ἀμελείας ἢ ἀδιαφορίας ἐπαπειλούμενα δεινὰ, καὶ τὰ ἐκ τῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀψηφισίας, καὶ παρακοῆς ἐπανατεινόμενα ἐπιτίμια, οὐχ' ἤττον δὲ καὶ τὴν παρὰ Θεοῦ κατὰ κρίσιν ἔνεκα τῆς παραβάσεως τῶν ἱερωτέρων καὶ ὑπεροδικτέρων Χριστιανικῶν ὑμῶν κληρονομίων, φάνητε εὐπειθεῖς, καὶ ὑπήκοοι εἰς τὰς ἐκ φιλοστόργου πνευματικῆς προνοίας Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν προτροπῆς, καὶ ψυχροσωτη-

ρίους παραινέσεις· προθυμοποιήθητε εἰς τὴν ἐν-
 τελῆ ἐκπλήρωσιν τῶν πνευματικῶν ἰουσιῶν σας,
 καὶ δεῖξατε πραγματικῶς τὸν ὑπὲρ τῆς Εὐτε-
 βείας ζῆλον σας, διὰ τῆς ἐν ἔργῳ συνδρομῆς
 σας εἰς ἀπαλλοτρίωσιν τῶν φιλητάτων τέχνων σας
 ἀπὸ τῆς ἀντιθέου πλάνης, καὶ τῆς ἀντιχρισ-
 τικῆς ἀναφανείσης κακοδοξίας τοῦ ΘΕΟ-
 ΣΕΒΙΣΜΟΥ· ἵνα καὶ ἐν τῷ δε τῷ βίῳ τοῦς
 δικαίους ἐπαίνους, καὶ τὰς ἀνεκλόγους εὐ-
 φημίας παρὰ τῶν Ὀρθοδόξων ἀπάντων ἀπο-
 λάβητε· καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῶν ἐπηγγελ-
 μένων ἀγαθῶν τῆς Οὐρανίου Βασιλείας ἀξιο-
 θῆτε παρὰ τοῦ Προσνάρχου Πατρὸς, τοῦ
 Συναιδίου Μονογενοῦς Αὐτοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ
 Παναγίου καὶ Ζωοποιοῦ Αὐτοῦ Πνεύματος,
 τῆς μιᾶς Τρισυποστάτου Θεότητος, τῆς Μα-
 καρίας, καὶ Ὁμοουσίου, καὶ Ἀδιακρότου
 Τριάδος· ἧς τὸ ἀπειρον ἔλεος εἶη μετὰ πάν-
 των ὑμῶν.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ αὐθ'· κατὰ
 μῆνα Σεπτέμβριον.

- † Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χρι-
 στῷ ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
 † Ὁ Ἐρέστου Ἄνθιμος ἐν Χρ. ἀδελ. καὶ εὐχ.

- † Ὁ Κυζίκου Ἄνθιμος ἐν Χρ. ἀδελ. καὶ εὐχ.
 † Ὁ Νικομηδείας Ἄνθιμος ἐν Χρ. ἀδελ.
 καὶ εὐχ.
 † Ὁ χαλκηδόνος Ἰερόθεος ἐν Χρ. ἀδελ.
 καὶ εὐχ.
 † Ὁ Δέρκων Γερμανὸς ἐν Χρ. ἀδελ. καὶ εὐχ.
 † Ὁ Πελαγωνείας Γεράσιμος ἐν Χρ. ἀδελ.
 καὶ εὐχ.
 † Ὁ Κενσεντιλίου Ἀρτέμιος ἐν Χρ. ἀδελ.
 καὶ εὐχ.
 † Ὁ Πρόεδρος Καρπάθου Μεθόδιος ἐν Χρ.
 ἀδελ. καὶ εὐχ.
 † Ὁ Ῥόδου Ἰάκωβος ἐν Χρ. ἀδελ. καὶ εὐχ.
 † Ὁ Μητυλήνης Μελέτιος ἐν Χρ. ἀδελ.
 καὶ εὐχ.
 † Ὁ Μελενίκου Διονύσιος ἐν Χρ. ἀδελ.
 καὶ εὐχ.
 † Ὁ Σχοπίων Γαβριὴλ ἐν Χρ. ἀδελ. καὶ εὐχ.

